

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ (Β΄ ΛΟΥΚΑ)

Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (†304).

Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

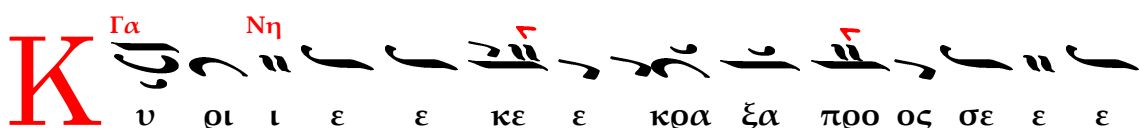
**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρ α ξ α προ ος σε ε ε

Πα
 ει σα κου ου σο ο ο ον μου ου ει σα κου
 σο ον μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κραξα προς σε ε
 ει σα κου σο ο ο ον μου ου προ ο σρες τη φω νη
 η η η της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε

Πα Νη
K α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
 η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
 ον σου ε παρσιςτων χει ει ρω ω ων μου ου θυ σι ι
 α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Νη
Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου
 Νη
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των
Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ
νε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ
γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π^{Γα} ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ^{Γα} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ι ν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Γα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε
βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^Δ και ουκ ε στιν

^M ο εκ ζη τω ωντην ψυ χη ην μου ^Γ

E^{Nη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^M η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^Γ

Π^{Nη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^M θην σφο ο δρα ^Γ

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Π

^{Nη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^Γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Nη} του ε ξο μο ^Δ

^M λο γη σασθετω ο νο μα τι ι σου ^Γ

Δ^{Γα} ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^Δ ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^M τι σαντι αν θρω ωπωντο γε ε νος ^Γ με τα των α σω ^{Nη}

^{Γα} μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

^{Γα} μων δο ο ξα α σοι ^Γ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^{Νη} ^Δ ^δ εως ου αν τα πο δω ως

^Γ ²²
μοι

^{Νη}
Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

^Γ ²² η μας ^Δ ^δ θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρωσας ^Γ ²²

^{Πα} ^Γ ²² δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου ^{Νη}

^Γ ²² α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ ²²

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^{Νη} ^Δ ^δ ει σα ακου

^Μ ^Γ ²²
σον της φω νη ης μου ^Γ ²²

^{Νη}
Α πο στολοι ι δο ον τες την ε ε γερσιν του Δη

^Δ ^δ μι ουρ γου ^Γ ²² ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

^Μ ^Γ ²² την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

^{Νη} ^Γ ²² ας ^{Πα} ^Γ ²² ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ^{Νη} ^π ⁹ ο

^Γ ²² πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ ²²

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^{Νη} ^Δ ^δ εις την φω νη ην

^Μ ^Γ ²²
της δε η σε ω ως μου ^Γ ²²

Κ^{Νη} αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν
 δρων^Δ αλ λα συ μου ει θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε
 μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι^{Νη} σταυ ρω προ
 ση λω θης και ου κρυ υ πτω^{Πα} εις την ε γερ σιν σου
 και χω ω μαι^Μ ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου^{Νη}
 παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο
 ξα^{Νη} σοι^{Γα}

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν^{Γα}

Δ^{Νη} α βι τι κην προφη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα
 λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ
 ε κα λυ ψεν^{Νη} αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο
 ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α
 γι ι ω^Μ προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον^{Νη}
 υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον^Μ και νε
 κρω θεν τα ως αν θρω πον και α να σταν τα κατ ε ξου^{Πα Νη}

Γα

σι ανως φι λα αν θρωω πον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

K α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου

M λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων

και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α

να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

I ε ρε ων εν χρι σμα τι ι και Μαρ τυ

ρων εν αι μα τι τω Θε ω προ ση ηγ γισας τε ε λε

ω τα τα Κυ πρι α νε πα να οι δι με το

α αν θος της φυ σε ως η των λο γων καλ λο
 νη της σο φι ι ας ακρο πο λισ της ορ θο τη
 τος των δογ μα α των η σταθ μη των κα νο
 νων πα ναρ μο νι ος ευ θυ υ της Εκ κλη σι ων
 η ευ πρε πει α

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
 τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τῶ

I ε ρε ων εν χρι σμα τι ι και Μαρ τυ

ρων εν αι μα τι τω Θε ω προ ση ηγ γισας τε ε λε

ω τα τα Κυ πρι α νε πα να οι δι με το

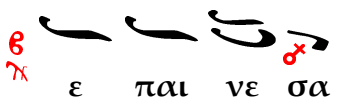
α αν θος της φυ σε ως η των λο γων καλ λο

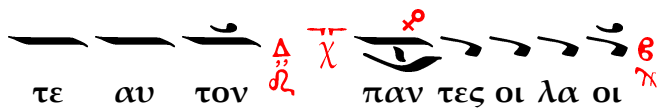
νη της σο φι ι ας ακρο πο λισ της ορ θο τη

τος των δογ μα α των η σταθ μη των κα νο

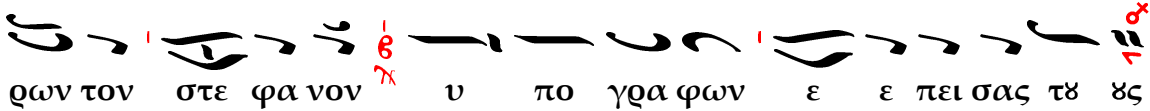
νων πα ναρ μο νι ος ευ θυ υ της Εκ κλη σι ων

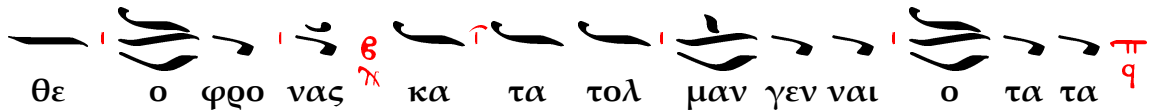
η ευ πρε πει α

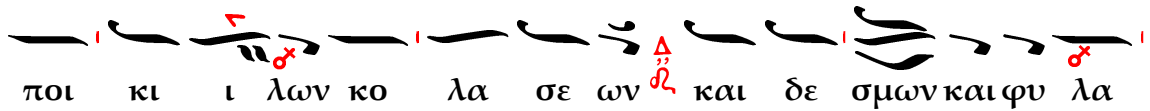
Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

 τε αυ τον παν τες οι λα οι

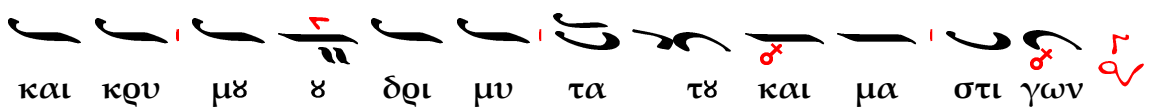
Tων α θλ ντων την ευ κλει α αν των Μαρ τυ

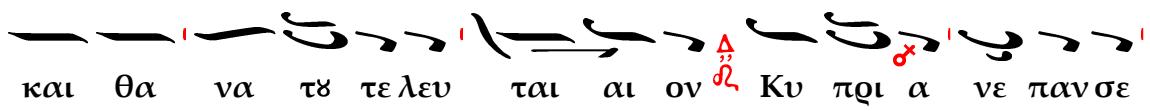
 ρων τον στε φαν ον υ πο γρα φων ε ε πει σας τς

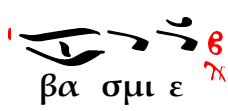
 θε ο φρο νας κα τα τολ μαν γεν ναι ο τα τα

 ποι κι ι λων κο λα σε ων και δε σμων και φυ λα

 κης και σω μα των γυ μνω σε ως και στρε βλω σε ων

 και κρυ μς δρι μυ τα τς και μα στι γων

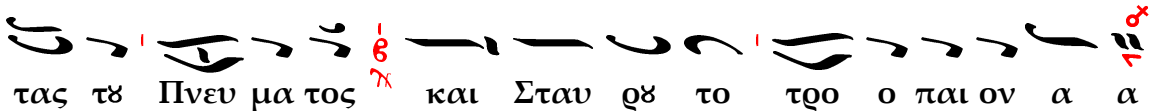
 και θα να τς τε λευ ται αι ον Κυ πρι α νε παν σε

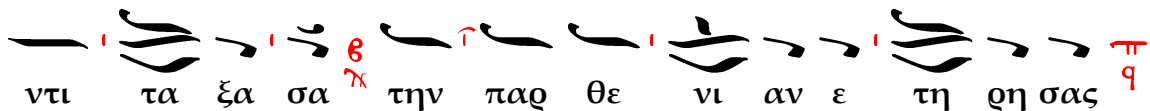
 βα σμι ε

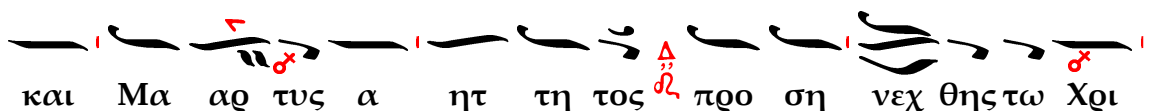
Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Eπω δαις ταις τς δαι μο νο ος τας ω δας

 τας τς Πνευ μα τος και Σταυ ρς το τρο ο παι ον α α

 ντι τα ξα σα την παρ θε νι αν ε τη ρη σας

 και Μα αρ τυς α ητ τη τος προ ση νεχ θης τω Χρι

στω ^Δ ₂ [♂] ι ε ρω τα τον σφα γι ον [♂] ₇ ο θεν ε τυ χες [♂] ₇
 των στε φα α νων της νι κης Ι ς στι να [♂] ₇ των
 Παρ θε νων και Μαρ τυ υ ρων ^Δ ₂ [♂] κε κο σμη με νη φαι
 δρο τη σι [♂] ₇

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος Δι-θ

^Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ
^Δ ι δα σκα λι ι ι αν της πλα α α νης και γνω ω
 σιν τω ω ω ν ει δω ω λων ^Δ α πε δυ σω α α
 α α λη η η η θως ^Δ και Σταυ ρον ημ φι ι α α α
 σω ο ο πλονεις σω ω ω τη ρι ι αν ^Δ Κυ πρι α νε
 ε ε επαμ μα α κα α α ρι ι ι ι στε [♂] ₇ ερ ρι φας
 τας ^M [♂] βι ι ι βλς τας μα γι ι κας [♂] ₇ τον αν θρω
 πον α πε ε ε θς τον πα λαι αι ον ^Δ και ω κη η σεν
 εν σοι οι θε ε ο ο ο γνω σι ι α ^Δ ₂ η τρι α

ας η η ο μο ο ρ ρ ρ σι ι ι ι ος αυ την
 ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε Ι ε ρα αρ χα α
 συ υ υν Α γγε ε λοις τϛ ρ σω θη η η ναι
 αι η η η μας

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Ϟ Γα ϕ

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
 ω ω ωνων α α μην

Μη τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν
 Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε
 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν

και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα
 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται

M
 Θε ε ος νι κά α α ται αι φυ υ σε ε ως τα

Γα **Νη**
 α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα

Γα **Νη**
 του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο

 με θα σα ς εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε

Γα **Νη**
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω

Γα
 ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω Σ

K ^{Zω}
 αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

M ^{Δι} ^{Πα}
 η τηρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ

 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα
 αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α

Δι ^{Πα}
 αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

M ^{Zω} ^{Πα}
 σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η ακα τα α λη η η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως προε σβε ευ ε ε
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε εϛ φω ω ωϛ ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οιϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

A^{Γα} ^{Nη} ^M ^ϛ ^ϛ
νεστησεκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Nη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους αν θρωπης συντη σαρ κι σου Κυ ρι
^ϛ ^ϛ
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Nη} ^{Γα} ^ϛ ^ϛ
και πε ρι ε ζω σα το

T^{Γα} ^{Nη} ^ϛ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^{Γα} ^{Nη} ^ϛ ^ϛ
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
^{Πα} ^{Nη} ^ϛ ^ϛ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
^ϛ ^ϛ
τρι η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα

με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου ου

σα λευ θη σε ται

Υπο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον

ε σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να

νε στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον

ε γε ρσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε,
εις μα κρο τη τα

η με ρων

Φο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος Δι-θ

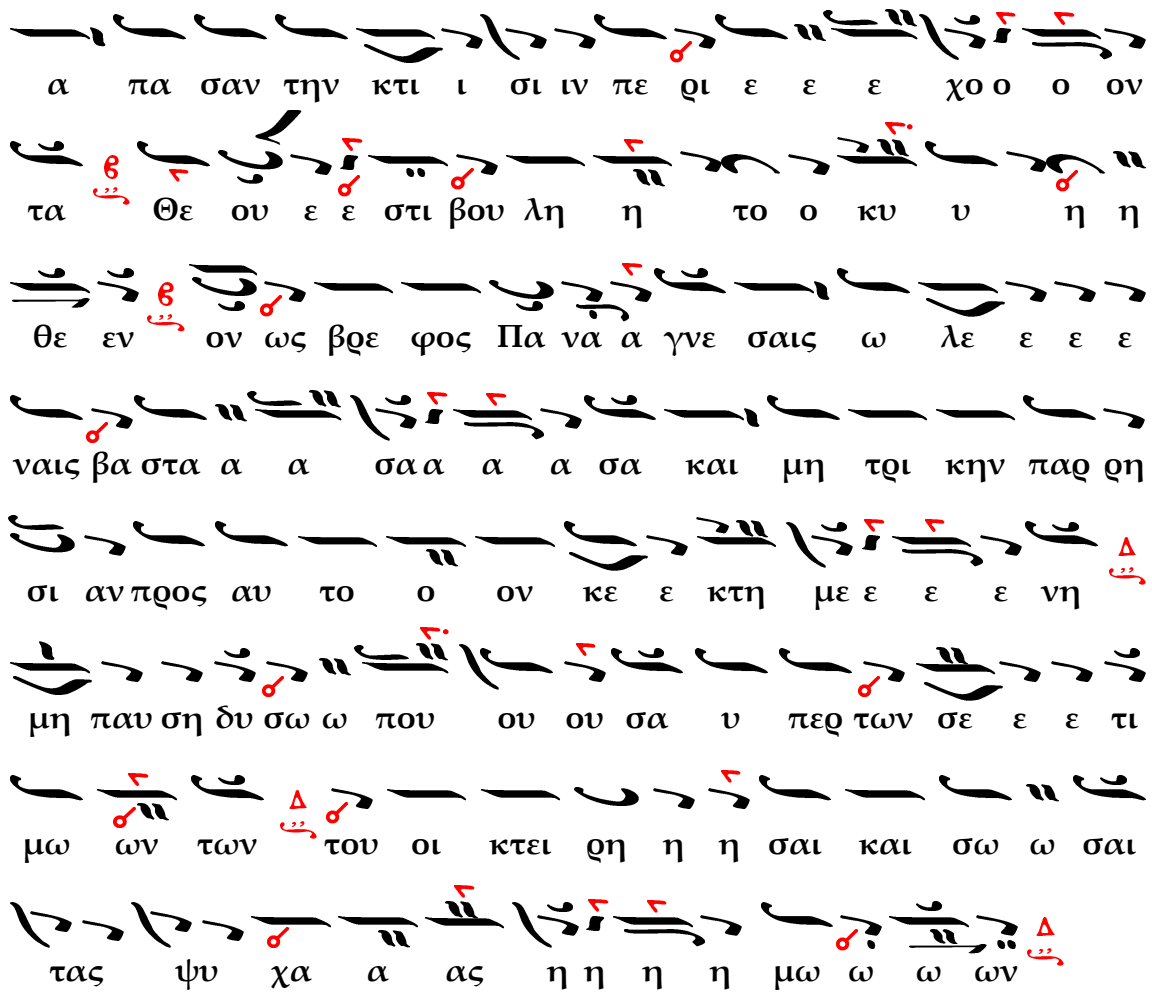
Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
T ον φω στη ρα α τον θε ε ο λα αμ πη τον τϷ
 Παυ λϷ συ υ υ νο μι ι λον και ερ γοις συμ με ε ε ε
 το ο ο ο χον Κυ πρι α νο ο ο ον ευ φη η
 μη η η σω ω ω μεν μετ Α γγε λω ων νυν α
 γα αλ λε ε ε ε ται λα βων το στε ε φο ος τη ης
 α α αφθα ρσι ι ας πα ρα τϷ μο ο ο ο νϷ
 Ϸ Θε ε Ϸ Ϸ και προ σβε ε ευ ει σω θη η η
 ναι τα ας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὁμόηχον.

K αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ωνων α α μην
Ω θαν μα τος και αι νου πα α αν των των πα λαι
 αι αι θαν μα α των τις γαρ ε γνω μη η τε ε ε ρα
 α α νευ α αν δρο Ϸ τε ε ε το ο κυι υι υι αν και
 εν αγ κα λαι αι αι Ϸ φε ε ρου ου ου σαν τον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη ρ} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος ρ̣ Δι - ϑ

Κ αι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος ^ϑ των
Α πο στο λων γε νο ο με νος ^Δ την πρα ξιν ευ ρες
θε ο ο πνευ στε ^Δ εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν ^ϑ

δι α του τον λο γον της α λη θει ας ορ θο το
 μων και τη πι ςει ε νη θλη σας μεχ ρις αι μα τος Ι
 ε ρο μαρ τυς Κυ πρι α νε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε
 ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *